

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte dette her lovforslag, som kan give skatteyderne en hurtigere og lidt mere tryk behandling af klager, og vi kan i den forbindelse også støtte, at små kommuner får mulighed for at sammenlægge ankenævn efter egen bestemmelse. Det kan jo også være med til at afhjælpe de habilitetsproblemer, som unægtelig kan være særlig udtalte i små kommuner.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Skatteministeren opfylder med det lovforslag, som vi behandler nu, et løfte fra sidste folketingssamling om på baggrund af den rapport, som også blev tilstillet Skatteudvalget 1. maj 1995 om skatteankenævnenes klagebehandling, at ville fremkomme med lovinitiativer på baggrund af den rapport.

Der er i lovforslaget både nogle fordele og nogle ting, der måske kan ende med at blive ulemper. Fordelene først: at man kan klage direkte til skatteankenævnet og ikke skal omkring skatteforvaltningen, at klager, som er gået til skatteankenævnet, efter 3 måneder skal kunne klages videre til Landsskatteretten, at skatteankenævnet med klageren kan aftale den nye fastsættelse og ikke nødvendigvis skal tilbage til den lokale skattemyndighed for at få genoptaget ansættelsen, og såmænd også at Skatteministeriet kan få partsstatus i alle landskatteretssager, hvor der begæres foretaget syn og skøn.

Det kunne også lyde tilforladeligt, at skatteankenævnene får mulighed for at blive sammenlagt i mindre kommuner, for vi ved jo, at der er mindre kommuner, der har meget få sager i skatteankenævnene, og derfor lyder det umiddelbart tilforladeligt, at man siger, at mindre kommuner går sammen og danner fælles skatteankenævn.

Når man tager som udgangspunkt, at alle kommuner skal være helt enige om det, kan man selvfølgelig også sige, at risikoen for, at der er nogle, der bliver trådt over foden, er meget lille. Men det er, som om skatteministeren netop med det punkt i forslaget forsøger at komme uden om det, som jo egentlig var en stor del af problemstillingen, da vi diskuterede disse her ting sidste år, og som Skatteministeriets eget Retssikkerhedsudvalg også har været inde på, nemlig spørgsmålet om sekretariatsbemandingen for skatteankenævnene, som skatteministeren slet ikke tager højde for i det lovforslag, som foreligger.

I den rapport, som er udarbejdet, og som skatteministeren henviser til i forslaget som før nævnt fra 1. maj 1995, fremgår det af Retssikkerhedsudvalgets vurdering af gældende praksis, og jeg citerer:

»Selv om sekretariatet ikke har nogen direkte beslutningskompetence, har sekretariatet gennem sit arbejde med at forberede sagen og udarbejde en indstilling stor indflydelse på afgørelsen.«

Retssikkerhedsudvalget mener, at der på dette her område er behov for ændringer; alligevel har skatteministeren ikke i sit forslag som opfølgning på netop samme rapport taget dette element med ind og foreslået ændringer.

Det er derfor, vi i Dansk Folkeparti føler, at det er vigtigt, at vi under det arbejde, som nu foregår, får netop dette spørgsmål ekstra belyst med henblik på at få foretaget ændringer. For os at se er problemet såmænd ikke, at man har lokale skatteankenævne; det er der tværtimod meget store fordele ved. Problemet er, at sekretariatsbemandingen for skatteankenævnene kan virke sammenspist for den enkelte skatteyder; det kan virke, som om det er folk fra den samme forvaltning, man klager over, der bistår skatteankenævnet med at vurdere, hvilken afgørelse man skal nå frem til. Og selv om det, som det så også er citeret her, ikke er sekretariatet, der har beslutningskompetencen, så er der ingen tvivl om, at sekretariatet har meget stor indflydelse på den afgørelse, skatteankenævnet når frem til, i og med at man kommer med en indstilling til skatteankenævnet. Og derfor er det et område, man bør se på meget mere skrappt, end skatteministeren lægger op til. Han lægger jo slet ikke op til, at man kigger på det, men det mener vi man skal.

En mulighed er, at man lader skatteankenævnene være, som de er i dag, men lader eksempelvis Told & Skat eller fællessekretariater for flere kommuner forestå indstillingsarbejdet til de lokale skatteankenævn. Men uanset hvilken model man ender med at finde, så er det her, man skal sætte ind, for det er for os at se her, den største usikkerhed for den enkelte skatteyder kommer ind i billedet ved behandlingen af klager til skatteankenævnet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en særdeles positiv modtagelse af lovforslaget. Den har også været præget af en rimelig gennemgang af de problemstillinger, der er rejst i forbindelse med dette her.